ISSN 0132—3288

МАЛЯТКО

червень рік 1979

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМУ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ЧАРІВНЕ ДЕРЕВО

Казка Дональда БІССЕТА
Малюнки Людмили ЗАГІРНОЇ

Світило на дерево сонечко, лагідний вітер гуляв поміж його гіллям, і листя шелестіло: «Шу-шу-шу».

Це було чарівне дерево. Досить було стати під ним і будь-що забажати, як тої ж миті все здійснювалось.

Неподалік жив старий товстун. Звали його Вільям Кадоген Сміт. Він торгував милом і дуже не любив ні хлопчиків, ні дівчаток.

Якось він став під деревом і сказав:

— Я хочу, щоб усі дівчатка й хлопчики, яких я знаю, опинилися на місяці!

І тільки-но він сказав це, як усі дівчатка й хлопчики опинилися на місяці.

Там було дуже холодно й безлюдно, і менші діти заплакали. Але вони були так далеко від рідного дому, що їхні мами не чули їх.

Пташки, які сиділи на дереві, побачили, що діти десь зникли. Вони пере-

стали співати. А чорний дрізд поглянув згори на містера Сміта і сказав:

— Я хочу, щоб усі діти негайно вернулися додому!

Та містер Сміт твердив своє:

— А я хочу, щоб усі вони лишились на місяці.

Чорний дрізд повторив:

— Я хочу, щоб вони вернулися.

Діти розгубились — вони не знали, що їм і робити. Містер Сміт тупнув ногою і сказав:

— Я хочу...

Але чорний дрізд перебив його:

— Я хочу, щоб містер Сміт став добрим.

І містер Сміт, який збирався знов вигукнути: «Я хочу, щоб усі діти лишились на місяці», — умить став добрим і сказав:

— Я хочу, щоб усі діти прийшли до мене в гості. Ми будемо пити чай з тортом, апельсиновим варенням і лимонадом. Я перестану торгувати милом, відкрию кондитерську. Я тепер нікому не дозволю називати себе Вільямом Кадогеном Смітом, а буду називатися дядечком Вілем. Ура! Ура! Ура!

Він тричі перевернувся через голову, і всі пташки на дереві знов заспівали.

Світило на дерево сонечко, лагідний вітер гуляв поміж його гіллям, і листя шелестіло: «Шу-шу-шу».

З англійської переклав
Володимир ІВАНЕНКО

теремок для куряточок

Вірш Анатолія ГРИГОРУКА
Малюнок Олега ЖИВОТКОВА

Когуток взяв молоток:
-Цоки-цок! Цоки-цок!
Я будую теремок
Для усіх своїх діток,
Для усіх своїх діток—
Для куряточок.

СВІТЛЯЧОК-МАЯЧОК

Написав Володимир ОРЛОВ
Малюнок Лідії ГОЛЕМБОВСЬКОЇ

Від річкового вокзалу,
Що «Початком» називали,
На листочку з дички-груші
Світлячок у мандри рушив.
Плив він, плив удалину
Й раптом сів на мілину.
Світлячок розправив лапки
Й каже: «Я дійшов до Крапки!
Це вже доленька моя —
Робінзоном буду я...»
Ніч минула, день пролинув —
Світлячок зладнав хатину,
І як тільки зайде сонце,
Враз спалахує віконце —
То до ранку світлячок
Світить, ніби маячок,
Щоб усі мандрівники
Повз ту «Крапку» залюбки,
Обминувши мілину,
Пропливали вдалину.

З російської переклала Наталя ЗАБІЛА

МАЛЯТКОВА
ПОШТА

ЛАСКАВОГО ВСІМ СОНЕЧКА!

Багато різних країн
на землі.
І в кожній країні
живуть такі ж,
як і ти,
хлопчики й дівчатка.
Всім їм, як і тобі,
подобається
бавитись іграшками,
гратися в пісочку.
І малювати
кожен охочий.
Поглянь,
які гарні малюночки
намалювали твої друзі
з Японії
й Чехословаччини,
з Італії і Польщі...
Тут і синє, синє небо,
і барвисті квіти,
і веселе
ласкаве сонечко.
Діти всього світу
хочуть, щоб небо
було безхмарне,
щоб завжди був мир,
щоб повсюди панувала
дружба.

ДЕ ОЛЯ, ДЕ РОМАШКИ!

Вірш Галини ПАЛАМАРЧУК

В легенькій білій льолі
Біжить до гаю Оля.
— Куди ти? — кличе татко. —
Поснідай-но спочатку! —
Та Олі не до кашки,
Бо зацвіли ромашки.
Пірнула Оля в квіти —
І вже не розрізнити,
І вже збагнути важко,
Де Оля, де ромашки.

Розповіла Наталя КУЛИК

РОМАСЕВЕ ЯБЛУКО

У Ромасевому садку ростуть самі яблуні, тож і вродили там тільки яблука. А Ромасеві закортіло грушки.

Підійшов Ромась до тину і почав тихенько перелазити у сусідній садок до Петрика, де жовтіли груші.

Раптом зачепився за гвіздок, а штанці дир-р! — і розірвалися.

Малюнки Ірини МАКАРОВОЇ

І ПЕТРИКОВА ГРУША

Де не взявся Петрик, а в руках у нього соковита червонобока груша.
— Ромасю, — каже Петрик, — хочеш, я тебе грушкою пригощу, а ти мене яблуком?..
Сидить Ромась на лавочці, тримає Петрикову грушу та й думає: «І чого я так, як Петрик, не здогадався зробити!».

БАБЦІН БИЦЬО

Вірш Петра МОСТОВОГО

Біля річки, на травиці
Ліг рогатий бабцін бицьо.
Я хоч биця не боюся,
Та спинився і дивлюся —
Може, йтиме хтось з села,
Може, з'явиться бабуся,
Щоб за руку провела.

МЕТЕЛИКИ-ВЕСЕЛИКИ

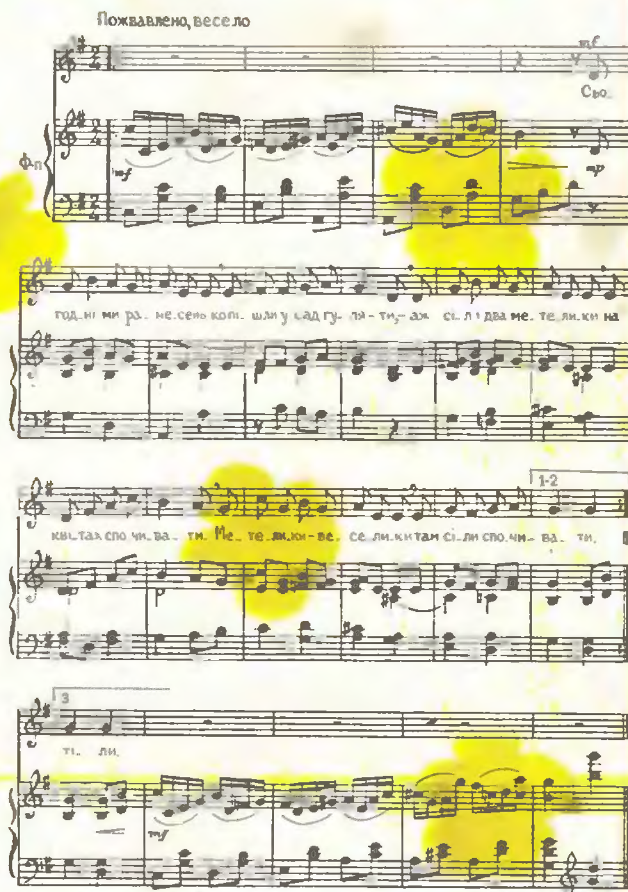
Слова Грицька БОЙКА
Музика Володимира АРЖЕНОВСЬКОГО

Сьогодні ми ранесенько
Прийшли у сад гуляти, —
Аж сіли два метелики
На квітах спочивати.
Метелики-веселики
Там сіли спочивати.

Зраділи ми і думаєм,
Зловити нам якого:
Чи отого жовтавого,
Чи, може, голубого?
Метелика-веселика
Зловити нам якого?

І поки ми так думали,
І поки ми раділи,
Обидва ці метелики
Знялись і полетіли,
Метелики-веселики
Знялись і полетіли.

Обкладинка Лілії ГОЛЕМБОВСЬКОЇ

Макет Олега ЖИВОТКОВА

«МАЛЫШОК»
Журнал
ЦК
ЛКСМУ
для
детей
дошкольного
возраста.
(На
украинском
языке).

Журнал [illegible] друку [illegible] Формат [illegible] Офсетний друк [illegible] Тираж 744000. [illegible]

Адреса редакції: [illegible] фони [illegible]

[illegible] спект, 94

[illegible] «Молодь».

Індекс 74304

Ціна 15 коп.